

మాస్టర్ లీచు

చెట్ట అమ్మాయి యెక్కయెక్క

ధర శక్తి ముందు సుబ్బమ్మగారి దైవభక్తి పాపం అల్లాడిపోయింది. చిన్న పాట రూపంలో పైకి తన్నుకొచ్చింది.

• 'కొబ్బరికాయని తెచ్చి కొట్టుకుందామంటే

చెట్టక్క దాని ధర శ్రీరామచంద్రా!'

ఎంత కష్టం వచ్చిపడింది బామ్మా అని విచారం ప్రకటించాడు అది చిన్న గోపీ.

'చాలేరా ఎప్పుడూ వెధవ వేళాకోళాలూ నువ్వును' అని బుస్సుమంది బామ్మ.

'కోప్పడకే బామ్మా! ఏదో ఇబ్బందిలో ఉన్నావ్ కదా, నాకు తోచిన సలహా చెప్పి నీకు సాయపడదా మనుకుంటాంటే...'

'ఏమిటా నువ్వు చేసే బోడి సాయం?'

'అలా అడిగావ్ బాగుంది. కొట్టుకోవాలని కోరిక ఉండాలిగాని భక్తితో ఏదైనా కొట్టుకోవచ్చునుకదా అని...'

'అంటే నీ ఉద్దేశం.'

'మరేంలేదు. మనసేకదా ప్రధానమని... మనకు లభించిన దాన్నే భగవదర్పితం చేసుకోవచ్చు ననుకుంటానూ...'

'అయితే'

'పెరట్టే బాదం కాయలు రాలినట్టున్నాయ్, వెళ్లి తెస్తాను. ఈ రోజుకి అవి కొట్టుకుని పూజ కానిచ్చేస్తే?'

మనవడి అపహాస్యం చూసి ఈసారి సుబ్బమ్మ తోకతోక్కిన తామలా లేచింది.

'ఏంరా, ఏమిటి కూస్తున్నావ్? అంతా నీకు నవ్వులాటగా ఉన్నట్టుందే, కళ్లు పోతాయ్ సుమా!'

'అంతగా శిష్యునిలా బామ్మా! నువ్వేదో ఇబ్బందిలో ఉన్నావని చిన్న ఉపాయం చెప్పాను. దానికే అలా ఒంటికాలిమీద లేస్తే ఎలా? పోనీ ఇంకోమాట చెప్పనా? పెరటిదాకా వెళ్లి బాదంకాయల్ని ఏరి తెచ్చుకునే పనేంలేదులే. నిన్న నేను తెచ్చుకున్న వేరు శనక్కాయల్లో ఒకటో రెండో మిగిలినట్టున్నాయి. అన్నట్టు నీకు నిప్పు కడిగే ఆచారం కదా, శుభ్రంగా కడిగితెస్తాను. పలం, పుష్పం, తోయం అన్నారు. ఆపద్భర్మంగా ఈ ఒక్కరోజూ కొబ్బరికాయ బదులు వేరుశనక్కాయ కొట్టుకోరాదా, పుట్టెడు పుణ్యం మూటకట్టుకోరాదా!'

'ఇంకా నయం, ఆ ఆదిదేవుడికి అక్రూర్బకాయ అర్పించుకోమన్నావ్ కాదు. ఇంతకీ కొబ్బరికాయ కొట్టుకోవడంలోని అంతరార్థం నీలాంటి నాస్తికసన్నాసికి తెలిసి చస్తేగా?'

'బామ్మా బామ్మా! అదేమిటో నాకు చెప్పవ్?' అని బతిమాలాడు గోపీ వీలైనంత అమాయకపు పోజుపెట్టి.

ఎవరైనా ఏదైనా అడగ భయం, బామ్మ ఎన్సైక్లోపీడియా అయిపోతుంది.

'శివుడికి ఎన్ని కళ్ళరా, గోపీ?'

'మూడూ. ఏం?'

'కొబ్బరికాయకి కూడా మూడుకన్నా లుంటాయి. ఈసారి సరిగ్గా చూడు. అంటే? ఈ నారికేళం ఆ ఆది దైవం బాహ్యస్వరూప మన్న మాట. మన మిచ్చేదేమిటి, ఆయన్ని ఆయనకే ముట్టచెబుతున్నాం. సరేనా?'

'ఇందులో ఇంతటి అంతస్సూత్రం ఉందా? న్యూటన్ థర్డ్ లా చదువుకున్నాంగాని ఈ ధీరీ ఇంతటిదని ఇదివర కెరగం సూమీ! అయితే బామ్మా నా కో చిన్న సందేహం. అడిగితే ఏం అనుకోవుగా?'

'అడగరా అనుమాన పుట్టి!'

'కొన్ని చోట్ల ఇంద్ర పూజ కూడా చేస్తారని విన్నాను, నిజమేనా?'

'దేవత లందరికీ ఆయన రాజు, చెయ్యారా మరి? ఏదో పేర్ల చదువుకున్నామని విప్రవీగుతారు, ఆ మాత్రం తెలీదా?'

'మూడు కళ్ళ శివుడికి కొబ్బరికాయ కొట్టడం సబుబే. వెయ్యి కళ్ళ ఇంద్రుడికి ఏ కాయకొట్టుకుని పూజ చెయ్యాలి!'

'ఇలాంటి చొప్పుదంటు ప్రశ్న వేసిన నీలాంటి వాణ్ణి చాచి లెంపకాయ కొట్టాలి, నీలాంటి మనవ దున్నందుకు నా నెత్తి కొట్టుకోవాలి. ఇక్కణ్ణించి పోతావా, పోవా!'

అంటూ వెంట బెట్టినా గోపీ బామ్మ నుంచి పూర్తిగా తప్పుకోలేదు. ఇంతలో ఆవిణ్ణి రక్షించడానికా అన్నట్టు ఎదురింటి సీతామహాలక్ష్మి ఒకానొక నిజసందేహంతో అక్కడి కొచ్చింది.

'గొప్ప ధర్మ సంకటం ఒకటొచ్చి పడింది పిన్నీ! అనుకుంటూ.

'రామ్మా సీతా రా... అలా దిగులుపడిపోకూడదు. దేనికైనా నివారణోపాయాలంటూ ఉంటాయి. సొంత

మనవడైన మా గోపీ గాడికైతే నన్ను ఆటపట్టించాల ఉంటుంది గాని, నీకింకా నా మీద ఎంతటి భక్తి శ్రద్ధ తల్లీ!'

'మరేంలేదు. చిన్న డౌటు. కొబ్బరికాయకి కొంచెమై పీచు లేకపోతే దేవుడి కది కొట్టకూడదుటకదూ పిన్నీ!'

'ఇంకా అడిగావా! కొబ్బరికాయ యొక్క ఆ భా? పునిస్త్రీకి నుదుటి తిలకంతో సమానం కాదుటే! మరదిగారి చిన్నబ్బాయి, వట్టి హేతువాది, నీకు తెలుసు! మొన్న ఏమైతే అయిందని పూర్తిగా పీచుతోలగించి కొబ్బరికాయ కొట్టబోయాట్ట. అంటే! ఆ చేతులు గడగ ఒణకనూ, ఆ మనిషి గిరగిర తిరిగి పడిపోనూ! వె జ్వరం వచ్చిన ఆ కుర్ర పుటం మరి లేవలేదుట! ఆ నా రుషులు ప్రజాక్షేమం కోరి ఏర్పరిచిన విధులు కాదన్నా! మన మెవరమే తల్లీ!'

'చూశావా పిన్నీ! ఆ మాట చెబితే మీ అల్లుడు విన అది మా ఇంటి కొబ్బరి చెట్టు తొలికాపు. దేవుడి అర్పిస్తానని మొక్కుకున్నాను. తీరా చూస్తే మీ అల్లుడు గారు బొండాం ఒలవడం కాదుగాని బోడి చేసి పారేశార నాకు కాళ్లు చేతులూ ఆడక ఇలా పరిగెత్తుకొచ్చా! పిన్నీ!'

'బాధపడకే సీతా! చికాకులు వచ్చినప్పుడే మన చిక్కబట్టుకోవాలి. ఇలాగే మా ఇంట్లోనూ ఓసారి పీక తెగిపోయే సమస్య వచ్చిపడింది.'

మా అత్తగా రెంతో మేధావీ, ధైర్యశాలీనూ. చెకు చెదర్లేదనుకో'

'ఇంతకీ వచ్చిపడని ముప్పు ఏమిటి బామ్మా?' అని గోపీ అడిగాడు.

'నీకేం చెప్పడం లేదు పో... ఇటురా సీతా... నీలాంటి వినయం ఉన్న వాళ్ళకి చెబితేనే ఇహమూ పరమూను. ఆ మరుచటి రోజు కార్తిక సోమవారం. ఓ అరడజన కొబ్బరిబొండాలు దింపించారు మా అత్తగారు. ఒలవమని పాలేరుకి అప్ప చెప్పి పనుంటే లోపలికి వెళ్లారు. తీరా వచ్చే సరికి ఆ వెధవ అన్నింటికీ పూర్తి క్షౌరం చేసి పారేశాడు. ఒక్కదానికీ పట్టుకోడానికి పీచు అనేది లేదు జరిగిన ఘోరానికి మరొకరయితే ఏ హార్డు ఎటాక తెచ్చుకుని ఉండురు. మా అత్తగారిది ఎంత నిబ్బరమని!'

'ఏం చేశా రేం చేశారు?' అంటూ సీతా, గోపీ ఏకకంఠంతో అడిగారు.

'ఏం చేశారా, పెద్ద గిన్నెడు మైదా పిండి ఉడు బెట్టించారు. ఏ కాయకి ఏ ముచిక సరిపోతుండ ఏర్పాటుగా పెట్టుకున్నారు. ఒకటి ఒకటి జాగ్రత్తగా అంటించుకుని ఆరబెట్టుకున్నారు. దైవకార్యం మరి, ఓ గంట కష్టపడితేనేం, మర్నాడు పబ్బం గడుపుకున్నారు!'

'ఏ 'పెవికాల్' ఎడ్వర్టైజ్ మెంట్ లోనో ఇమిడిపోయే స్థోరీ సుమా! అనుకున్నాడు గోపీ.

'ఇంతకీ చెప్పేదేమిటంటే నువ్వు అలాగే చెయ్యమూ సీతా! కష్టాలు వచ్చాయని చతికిలపడిపోతామా!'

గోపీ చప్పట్లుకొడుతూ అన్నాడు 'సెబాష్ బామ్మా... ఆన్నాడు భర్తహరి ఏమన్నాడు- 'ఆపదలందు ధైర్యమును' అని కదా! ఆ నీతి నీలాంటి వాళ్ళ గురించే అయి ఉంటుంది! నీతుల్లో ఇది మాస్టర్ పీచు సుమా!'